

245.

Z Hrušek.

Zdlouhavě a táhle.

V Hru-šeckém po-ří lín-de-čka stó - jí, lí - stu ši - ro - ké-

ho, lí - stu ši - ro - ké - ho.

V Hrušeckém poli
lín-dečka stójí,
[: listu širokého. :]

Pod tú lín-dečkú
sedí děvečka
[: líčka červeného. :]

Došel k ní starý,
šedivý, holý;
počál sa jí ptati,
bude-li ho chtěti.

Di, šelmo starý,
šedivý, holý,
smíš-li ně to řeci,
budu-li ťa chtěti?

Dybych sa byla
vydávati chcela,
inačího bych si
šohaja dostala.

246.

Z Ubla.

Suš. 197.

Maměnko, maměnko, ska-ła na mňa le-tí, cho-dí za mnú vdovec,

má pa - te - ro dě - tí, cho-dí za mnú vdovec, má pa - te - ro dě - tí.

Maměnko, maměnko,
skała na mňa letí,
chodí za mnú vdovec,
má patero dětí.

Enom ty mi pověz,
ty milunký vdovec,
kolik těch dětí máš,
ať mňa neoklamáš.

V jednom kútě štvero
a v druhém patero,
mám toho, cérečko,
enom devatero.

Nepůjdu za vdovca,
za vdovca starého,
dycky bych plácala,
pohlédňa na něho.

Ty vdovcovy fúsa
radovaly by sa,
a mé černé oči
naplácala by sa.

Nepůjdu za vdovca,
za vdovca starého,
radši půjdu slúžit
do dvora panského.